

Den begavede gutten

Det var en gang tre damer som var på vei tilbake fra markedet. De bar på en kurv hver. De satte seg på en benk ved veien for å hvile litt, og der begynte de å snakke om å sønnene sine.

Den ene sa: «Gutten min er en veldig aktiv og flink gutt. Han klarer å gå på hendene sine i flere minutter.»

Den andre sa: «Alle blir helt satt ut av min sønns vakre sangstemme, han synger som en nattergal.»

Den tredje bare nøyde seg med å høre på dem. De to andre spurte henne: «Hvorfor sier ikke du noe?» «Jeg har ikke en sønn som er så begavet at jeg kan fortelle om noe.» En gammel mann gikk forbi dem og hørte det de snakket om. Damene reiste seg og begynte å gå, og han fulgte etter dem.

Da de var framme ved der de bodde, satte de seg ned igjen for å hvile. De la fra seg kurvene sine på siden av veien og satte i gang med å massere armer og korsrygg av smerte, for de hadde gått så lenge. Guttene deres kom løpende. Den ene damens sønn la hendene på bakken med beina opp og gikk på dem for å vise mammaen sin. Den andres sønn sang sanger for henne som hun likte, for å gjøre henne glad. Alle damene ble glade og klappet for ham. Den tredje damens sønn sa: «Kjære mor, jeg vil gjerne hjelpe deg.» Han tok kurven hennes.

Damene spurte den gamle hva han syntes om de begavede guttene deres. Den gamle sa: «Den begavede var den gutten som kom løpende for å hjelpe sin mor, for han oppførte seg ifølge vår profets ﷺ ord: 'Jeg pålegger enhver å være god mot sin mor!''»

«أوصي امرأً بأمه»

